

РЕШЕНИЕ

№ 1842

гр. София, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **11848** по описа за **2023** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр.с чл.14, ал.3 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ).

С касационна жалба адвокат – пълномощник на Общинската служба по земеделие – С., Областна дирекция „Земеделие“ С. – град - МЗХГ оспорва Решение № 20087324 от 11.04.2023 г., постановено от Софийския районен съд, Първо гражданско отделение, 161 състав, по гр. дело № 23314 по описа за 2019 г. Със съдебния акт: 1./ е прогласена нищожността на Решение № 2512/09.02.1995 г. на ПК-Нови Искър /понастоящем ОСЗ-С./, издадено по преписка, образувана по заявление с вх. № 03407/02.02.1992 г. на Д. Т. Б. (наследодател), в частта, касаеща отказано да се възстанови правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на нива от 4, 000 дка на наследниците на заявителя; 2./ е отменено Решение № 207-2/18.03.2019 г. на ОСЗ - С., издадено по същата преписка, в частта, относно определяне размера на дължимо обезщетение. Преписката е върната на ОСЗ - С. за постановяване на нови решения.

По изложените в касационната жалба съображения, поддържани и в депозирана на 21.02.2023 г. писмена молба по съществото на спора, се моли за отменяна на решението на СРС и решаване на спора с отхвърляне на жалбата на наследниците. Алтернативно, касаторът моли да се отмени съдебното решение и делото да бъде

върнато за разглеждане от друг състав на Софийския районен съд. Излага твърдения, че решението е неправилно, поради противоречие с разпоредбите на материалния и процесуалния закон. Поддържа, че поземлената комисия е била в състав съответстващ на нормативните изисквания, регламентирани в ППЗСПЗЗ. СРС не е съобразил правилно всички събрани доказателства. Претендира присъждане на сторените за двете инстанции разноски.

В съдебното заседание касаторът, посредством упълномощен адвокат: поддържа касационната жалба и моли за отмяна на съдебния акт; оспорва отговора на касационна жалба; оттегля искането в жалбата за повторно изискване на информация от кмета на район „Нови искър“ – Столична община за персонални състав на административния орган към момента на постановяване на Решение № 2512/09.02.1995 г. Прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касация – Д. С. С., в проведеното по делото о. с. з., не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация – Р. Д. С., в проведеното по делото о. с. з., не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация – Н. Д. С., в проведеното по делото о. с. з., не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация – Л. Д. Т., в проведеното по делото о. с. з., не се явява и не изпраща представител.

Посредством депозиран на 16.10.2023 г. общ писмен отговор (л. 10) е взето отношение по подадената касационна жалба, от страна на ответниците.

Административен съд София - град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 14, ал. 3 ЗСПЗЗ от надлежна страна, чрез надлежно упълномощен адвокат и при наличие на правен интерес от обжалване.

Софийски районен съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

Съгласно удостоверение за наследници № 703/28.03.2018 г., издадено от Столична община -район С., Д. Т. Б. е починал на 22.01.1999 г. По жалба на неговите наследници по закон - Л. Д. Т., Д. С. С., Р. Д. С. и Н. Д. С., оспорващи Решение № 2512/09.02.1995 г. на ПК-Нови Искър и Решение № 207-2/18.03.2009 г. на ОСЗ – С. е било образувано гражданското дело пред СРС.

От съдебния състав на СРС е установено, че с първото оспорено Решение № 2512/09.02.1995 г. на ПК-Нови Искър (раздел I, т.1 и раздел II, т.1) по заявление вх. № 03407/02.02.1992г. е признато, но отказано да се възстанови в стари реални граници правото на собственост на наследниците на Д. Т. Б. върху следния имот: нива от 4,000 дка, IV категория в строителните граници на [населено място], местност Б., заявен под № 1 от заявлението, с мотива, че попада в игрище.

Относно второто оспорено Решение № 207-2/18.03.2009 г. по преписка вх. № 03407/18.03.2019 г. на ОСЗ – С., в полза на наследниците на Д. Т. Б. е определено обезщетение за признато с Решение № 2512/09.02.1995 г., но невъзстановено право на собственост: за 4,000 дка, IV категория - по 1 006,00 лв./дка – общо 4 024,00 лв.; то е връчено на наследницата Л. Т. с известие за доставяне на 28.03.2019 г. (л. 225, дело СРС).

С писмо изх. № 1106-160/01.11.2019 г. на Министерство на земеделието, храните и горите - Главна дирекция „Земеделие и регионална политика“, постъпило по делото с вх. № 5189583/14.11.2019 г. по описа на СРС е представена информация за персоналният състав на ответния административния орган към 18.03.2019 г.

С писмо от 04.02.2020 г. на кмета на район Нови Искър - Столична община, постъпило в съда с вх. № 5022640/10.02.2020 г. по описа на СРС е представена информация за персоналният състав на административния орган към м.02.1995 г.

СРС е посочил, че видно от писмо от 17.07.2020 г. на кмета на район Нови Искър - Столична община, вх. № 5099715/22.07.2020 г. по описа на СРС, трудовите досиета на членовете на ПК - Нови Искър към 09.02.1995 г. са унищожени с акт за унищожаване на документи през 2019 г. поради изтекъл срок на съхранение; запазени са трудовите договори от 1991 г. на М. Т. Д. и В. Г. П..

По делото, с оглед изготвеното и прието заключение вх. № 5073513/16.06.2020г. по съдебно-техническата и оценителна експертиза, на вещото лице инж. Л.Г., е установено, че: средната пазарна цена на процесния имот е 69 186,00 лв.; стойността на дължимото обезщетение съобразно Наредбата за реда за определяне на цени на земеделските земи е в размер на 3 442,88 лв.; данъчната оценка за процесния имот е 8 209,10 лв.

При така установената фактическа обстановка, районният съд е приел от правна страна, че оспореното Решение от 09.02.1995 г. на ПК - Нови Искър е издадено в писмена форма; съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 АПК; и е издадено от административен орган в състав: председател, секретар и 5 членове, съгласно приложимата към датата на издаването му редакция на чл. 60, ал. 4, изр. 1 ППЗСПЗЗ (след изм. ДВ, бр.34/1992 г.). Според СРС, това решение е нищожно, тъй като не е подписано от съответните членове на назначената комисия, т.е. решението е постановено от персонален състав, който не съответства на длъжностните лица, назначени за негови членове, т.е. от незаконен състав. Въз основа на така приетото, по отношение на второто оспорено решение съдът е намерил, че липсата на влязло в сила решение на ОСЗ по чл.14 ЗСПЗЗ е пречка, за да се развие законосъобразно процедурата по обезщетяване на правоимащите лица. В тази връзка е приел извод, че оспорено решение следва да се отмени и преписката да се върне за постановяване на ново решение след решаване на въпроса за възстановяването на собствеността върху имота с влязло в сила решение на ОСЗ.

Настоящият съдебен състав възприема изводите на въззивната инстанция и счита, че постановеното оспорено съдебно решение е валидно, допустимо и правилно.

В мотивите на съдебното решение е направено систематизирано и точно изложение на установените по делото факти. Преценката на районния съд, относно установените по делото релевантни факти не подлежи на касационен контрол, доколкото при обсъждането на доказателствата не е допуснато превратно тълкуване или вътрешно противоречие и непоследователност. В случая, районният съд не е нарушил процесуалните правила по събиране на допустимите и относими към спора доказателства, подробно е обсъдил доводите на страните. И на двете страни е дадена еднаква възможност да упражнят процесуалните си права. Районният съд е кредитирал събраните по делото доказателства, като при обсъждането на доказателствата и при преценката си относно установените по делото релевантни факти не е допуснал превратно тълкуване на доказателствата, нито логическо противоречие в обсъждането. Самият касационен жалбоподател не е оспорил

събраните от СРС доказателства, включително и тези представени от кмета на район „Нови Искър“. В тази връзка касационният съд намира, че изводите на СРС, относно приетата от него за установена фактическа обстановка са направени след преценка на всички доказателства по делото и по вътрешно убеждение.

Правилно с обжалваното решение е обявена нищожността на Решение № 2512/09.02.1995 г. на ПК - Нови Искър, в оспорената част (раздел II, т.1), като издадено от незаконен състав. Мотивите за отмяна в тази част на спора изцяло се основават на неоспорения доказателствен материал по делото. На следващо място, относно второто решение СРС правилно е съобразил, че предпоставка за определяне на обезщетение е правото на собственост да не е възможно да се възстанови в реални граници или с план за земеразделяне, за което следва да е налице влязло в сила решение на ОСЗ по чл.14 ЗСПЗЗ. В настоящия случай решението, с което е отказано възстановяване на имота в реални граници е нищожно и съответно не е влязло в сила, не е породило правни последици. Следователно второто оспорено решение, а именно Решение № 2512/09.02.1995 г. на ПК - Нови Искър е незаконосъобразно и правилно въззивният съд го е отменил. Неоснователно е оплакването, че съдът е изложил неотнормирани и неправилни мотиви.

С оглед изложеното и на основание чл. 221 ал. 2 от АПК, Административен съд София – град Х. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20087324 от 11.04.2023 г. на Софийски районен съд, постановено по гражданско дело № 23314 по описа на съда.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:

1.

2.